

شامپانزه‌ها شبیه انسان‌ها با هم حرف می‌زنند!

محققان دانشگاه روهامپتون دریافته‌اند که حرکات و آواهای شامپانزه‌ها از قوانین ارتباطی موجود در زبان‌های انسان‌ها تبعیت می‌کنند.

محققان دانشگاه روهامپتون دریافته‌اند که حرکات و آواهای شامپانزه‌ها از قوانین ارتباطی موجود در زبان‌های انسان‌ها تبعیت می‌کنند.

به گزارش ایسنا و به نقل از گاردین، محققان انگلیسی دریافته‌اند که حرکات، ژست‌ها و آواهای شامپانزه‌ها از برخی اصول اساسی که تمام زبان‌های گفتاری را پشتیبانی می‌کند، تبعیت می‌کند.

تحقیقات جدید دانشگاه روهامپتون (Roehampton) نشان می‌دهد که زبان مدرن انسانی دارای ریشه‌های فرگشتی عمیق است.

محققان زبان‌شناسی صدها فیلم ضبط شده از شامپانزه‌های منطقه حفاظت شده جنگل بودونگو واقع در کشور اوگاندا را تجزیه و تحلیل کردند و صداهای مورد استفاده آنان را در ۵۸ نوع ژست طبقه بندی کردند.

در حالی که تحقیق قبلی ثابت کرده بود که دو قاعده مشترک برای تمام اشکال ارتباطات انسانی وجود دارد: قانون "زیف" (Zipf) درباره اختصار و قانون "منزراث" (Menzerath) در مورد پیچیدگی ساختارهای زبانی که برای ارتباطات شامپانزه‌ها زمانی که در فضاهای بزرگ هستند استفاده می‌شوند.

این حیوانات وقتی به هم نزدیک هستند کمتر از زبان آوایی استفاده می‌کنند و بیشتر به حرکات جسمانی وابسته هستند.

قانون "زیف" معرف رابطه معکوس بین مرتبه استفاده از یک کلمه و رتبه بندی با توجه به کلمات دیگر است. با توجه به قانون زیف، دومین کلمه بیشتر تکرار شده در هر زبان، نسبت به کلمه اول یک دوم کمتر استفاده شده است.

این قانون به احترام جورج کینگزلی زیف زبان‌شناس مشهور نامگذاری شده است که کشف کرد هرچه بیشتر از یک کلمه استفاده شود، آن کلمه خلاصه‌تر است. به عنوان مثال پنج کلمه پرتکرار در زبان انگلیسی of, and, the, a و be هستند. این کلمات بسیار کوتاه‌تر از کلماتی مانند international, building, value و reaction هستند که در رتبه ۵۰۰ قرار دارند.

این قانون نه تنها در هر زبان دیگری صادق است بلکه در صداهای تولید شده توسط ماکاک‌ها (بوزینه‌های دم کوتاه) و دلفین‌ها نیز آشکار است.

این تحقیق جدید نشان می‌دهد که برخی از مبانی زبان در بین گونه‌هایی از حیوانات نیز وجود دارد. تحقیقات جدید همچنین ارتباطات غیر کلامی معنادار شامپانزه‌ها را ثابت می‌کند.

با این حال در ابتدا محققان چنین تصور نمی‌کردند. هنگامی که آنها ابتدا ۲۱۳۷ ژست شامپانزه‌ها را در فیلم‌ها نگاه کردند، هیچ ارتباط مشخصی بین مدت زمان انجام هر علامت و تناوب استفاده از آن پیدا نکردند.

اما زمانی که این حرکات دسته بندی شد، این ارتباط نیز هویدا شد.

زمانی که این ژست‌ها در گروه‌هایی طبقه بندی شدند و متوسط طول دوره‌ی آن‌ها محاسبه شد، الگوهای محکمی به دست آمد. هر نوع بیان یک تناوب و فراوانی داشت و طبق قانون زیف حرکاتی که بیش از همه استفاده می‌شد، دارای کوتاه‌ترین دوره زمانی بودند.